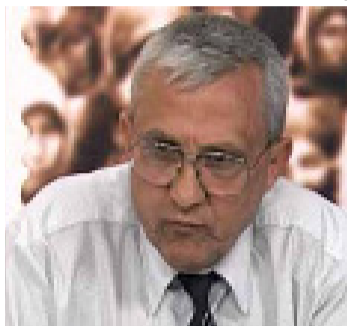

НАРОДЕ!?! - КЪДЕ Е БЪЛГАРИЯ?

Доц. д-р Драгомир ЛАЛЧЕВ

цание, завършена судивителна и остана ладакът и като самотно ехо на манастирска камбана в глухата планинска пустина.

Какво се крие в тази дума „Народе!?!“, изповядана като стон в бележника на Левски? Защо точно нея избрали каквото искат да каже в онова робско време на своя отруден, измъчен народ? Ето отговорът! Скрие в страници на Псалтира-настолната книга на всеки вярващ православен християнин през Възраждането пък в наши дни, както и навсеки свещенослужител. Там, на страници 89-90, псалом №61, стихове 6-9 четем: „Само в Бога се упокоявай, душомоя, защото на Него ми надеждата. Само Той е моя твърдина, мое спасение, мое прибежище: няма да се поколебая. В Бога е мое спасение и моя слава; крепостта на силата ми е от упование сав Бога. Народе! Не мусена давай те във всяко време: пред Него изливайте сърцето си: Богенам прибежище“.

На стр. 2

ПРОТИВО ЕПИДЕМИЧНИ НАСТАВЛЕНИЯ

Сигадасме по-организирании последователни вазинасока, коронараният вирус не минуемо ще отстъпи пред многократно по-настъпателния устойчив бацилна днешното наше чуждо поклонничество. А ако родните централни медии го атакуват ще по-често дезинформация, тогава той напълно ще се обърка и обезсили.

Явор ЧУЧКОВ

постижения във всички области на живота.

Както знаеш, драги читателю, след 10-тиноември 1989г. у нас вече няма проблеми, а само „предизвикателства“ (или „чалинджи“, както понякога се изразяваше в онези дни, „Стани богат“ по БНТ), които хане сме рачили, хане сме преодолели. Проблемите имаше само при управлението (потелевизиитего наричат „режима“) на комунистите. Инаистина сегане можда има проблеми, защото съвременна България изобилства със заложници, които многократно уверханародонаселението, чевсеки бимогълда залага при тях всякакви корони.

Ако въпреки посещения ти си

взложна какъщасрещнеш трудности при справянето си със заплахата от коронарания вирус, обърни се към частната колекторска фирма „Свети Георги Груп“, която не отдавна получила управяващите 75 милиона български държавни пари, за да си купи, според злитеезици, нови бухалки.

За да преодолееш обачена истина успешно многообразиете на корона вирусни, „коронорилейни“ предизвикателства или „чалинджи“, просто изпълнявай храбро и последователно донидните съветина днешните български „праймтаймни“ журналисти, ръководни политици и неграмотни глобалистични всички лози:

1. Състави си „експън план за действие“ и „старт ирай реализацията му“, стани „криейтър, презентиращ бенчмаркитена дебатите“ и „работикреативно оувъртайм“ (както стилно се изразяваше в ефирединнашбивш (пардон, „екс“) президент);

2. Действията ти трябва да се базират на позитивните трендове“ (в превод от новобългарски/англобългарски език: да се основават на положителните

тенденции);

3. „Недопускай крашна инициативите за реконсолидиране се и спирай от алгоритмите на мейнстрийма!“ (каквото и да означава това);

4. Еврозонирай сеи „бъди гърбън, ане комуния!“ (както ни призовава едноотмнобройнитевидни писателски перана, „Отворено общество“ Захари Карабашлиев);

5. Бъди бдителен евроатлант и не позволявай навятъра „да се ориентира“ (т.е. да започне да духа) от североизток! Ако пред паметника на „Цар Освободител“ поне волятивъзникне необходимостта „комуникираш“ (сиреч да общуваш) с руските туристи, съблодавай зорко и „имплементирай“ приетата преднияколко години „Национална стратегия за сигурност на Република България“, едноотчитомъдри предупреждения гласи, че „Външната среда се характеризира с множество хибридни рискове и асиметрична мултиаспектна многофакторност“...;

6. Вечерпий поне поедин „хот дринк“, за да асимилираш по-лесно дълбокия смисъл навсякалтъскава „Новина

№1“, която прехласнатотещурмуват родните медийни вестоносци. Например възлуващия „топ нюз“ за предстоящ концертна „легионарната“ разсъблечена Лейди Гага, за която досега ретроградно смятал, че е възпльгцен и на пошлостта и на музикалната посредственост. Или новината за приближаващото посещение (пардон, „визита“) на поредния американски „мегазвезден“ режисьор и „топидол“, докарващ телевизионерските ни чуждо поклонници до възхитан екстаз със занагтийските сифилмовисцени „култови“ реплики от родана „Fuck you, asshole!“;

7. Води здравословен „лайфстайл“ (по БНТ и ма специално „Предаване за здравословен лайфстайл“);

8. Яж само „смайтни храни“, и изобщо „живей смайтно“ (от новосъобразно, гайд лайните“ на новобългарските телевизионни и радио-предавания);

9. „Не напускай домашната силокация“, освен за да отидеш бегом до бакалията (пардон, до „минимаркета“ или „фуудс-шоп“);

На стр. 5

Вцелия Псалтирсамотук, в тозистих, присъства знаменитото обръщение на Св. пророк цар Давид към народа, страдащ от чужди потисници. Това обръщение е пренесъл от Псалтира в тефтерасии дяконът Васил Кунчев, като го е сторил за всички български народ.

През 1872 г. тревожни самотните часове на бродещия карловски странник по горски пътеки, в безлунни нощи, в снежни величии и дълбоки порои. Влачи той морниозе през кални угари, замръквал в пустеещи воденици осъмва в планински къшли.

Дълбокият капкюгмурлукамусе отцежда тисмесват със солена потполицетому: „Накого да се довери, кому да вярва, кому да повери за клятвата тайна?“ Естествено, първо на Бога, защото Той е неговата пътеводна светлина в мрачни нощи и в светли дни. Богни кому няма да измени, защото единствен Той е истински защитник и утешител на човека в скърби и неволи. В съзвучие с Давидовия псалом кънтят страшите, но пламенни слована старозаветния пророк Иеремия: „Проклето ня човек, който се надява на човека!“

Ден след ден Апостола Левски продължава да крачи към своята земна Голгота от този към бъдещия век. Преметнал през амоторбата с Евангелието, кръста и револвера вървизамислен, а стъпките му отекват в пустинни нощи, сред мъгливите планински върхове, в безмълвни горски усои, по кални друмища, пущинаци, урви и сипеи. Многократно се връща молитвеното ехона морния му глас: „Господи, дай ми мъдрост и сила да претърпя до край и да остана верна на свято дело...“ Зане го, бездомния скиталец синна сиротната ни Родина, подхожда теваγγελскитеслована Спасителя: „горските пътици изверове имат гнезда... а Син Човеческий няма къде глава да подслони...“ Затова и Вазов пише своята „Епопея“ за Левски: „Девет години скита се бездомен, без сън, без покой...“

Колко сходна и близка е участта на дякона Левски стази на нашия Спасителот Витлеем! Защото Господе при бежищеву силни дни навсеки скиталец, мълвлящ молитва към Бога. Затова Васил Кунчев продължава да върви и днес, съвсем сам, към отдалечавашата седалнина на сегашните поколения. Възкликвай той новоотдалечната 1873 г. с думата, „Народе“, за да ободри униващите, да подкрепи слабите и плахите, да убеди колебаещите се, да вдигне падналите.

Левски знае опасността, вижда нейната пъгзяща, навсякъде притаена сянка. Понякога усеща колебанието, плахата нерешителност и страху мнозина комитетски люде по села и градове. Защото по петите им не прес-

НАРОДЕ?! - КЪДЕ Е БЪЛГАРИЯ?

танновървита тайната османска полиция, а и предатели немалко-изроди и черни души, както ги нарича в записките си Апостола. Заджълтото перденце на сарафската и търговската кантора зорко надничаюдино оконаверенхраненик на бейския коначикафе джикардаш на каймакамина. В народностно разнolikататурска империя доносници имавсякакви. Теса измеждугърци, българи, власи, арменци, цигани, евреи, и савсе космополитни и безродни люде, ала прилепени единствен към сладкия звън на тридесетте фарисейски сребърника.

Същият звън, който гали и днесухото на пресметливия лихвари разтяга сервилната му усмивка като коженковашки мех. Затова всяковлизане и излизане от градили село, всяка уворена срещайподаден знака изпитание велико засамотния бродник, но сецогромния тежък товарна народното дело...

И Левски от ново къта грижливо комитетските архиви под самарана коня. Навсякъде го дебне многоликото предателство: поханове и тържища, погостилници и кафенета, вдокънни и берберници, средгълчавата населски панаири, по калдарьмени чаршии, огласени от чакшикопита на запгийски коне, край тропота на кираджийски каруци, в смълчаните и глухисокаци, по които се приплъзвасянката на верния човек на коня. Тази сянка покъсно неможа да избегне и приемникът на Левски-Атанас Узун, наследил следгибелтана Апостоларьководството на комитетските дела и следт. нар. хасковско приключение по ел пътя на заточеник към Диарбекир и зловещата крепост Сен-Жанд'Акр (Акракалеси, в Палестина).

„Народе?!“ - изписаното в тефтераслово е за гадка велика и днес.

От него обаче не се интересуват дракчители на пасквили, повечезвестни като архиварите от боклучийското сметищенаясторията. Те обичат настойчиво дачовъркат сребнавомахленско любопитство биографиите на яркителичности в националния пантеон на Отечеството. Търсят навсякъде сензационни пикантерии и аконегина мерят, лесно ги измислят. Проявяват апетит към скандални „разкрития“ от личния им живот: гледат през лупа, ровичкат, чоплят, нищят, зада, откриват някоя лютивая интрижка за публично разгласяване в жълтите медии. Санким, сензацията околбихитетона

великите личности е сладко нещо, пък къжлтият хонорарец, игрантовите премии на фондация и НПО-та никак не са малки... Стована шенските култур-либерали безсмисляти окаркачуряват делото на свети личности от националната история и внушават на българския читател изрителданетърси нищо свято и стойностно в националното ни Възраждане.

Така по стъпиханя кога и с Иван Вазов, като навръх юбилея му през 1920 г. го декласира-

ха от листа на поетите-нобелисти, защото твърде много обичаше своя народ и бранеше от хулително благозвучния български език. Днес кълтите вестници продължават да го карикатурят безсрамни измислици за последните часове от неговия живот...

Подобно ни хилистично отношение лъха към живота и делото на Васил Левски, за когото в някоя книга се поднасят нечистоплътгни намеци за сътрудничество в отумувреволюционното дело с монахиня Евгения от Калофер. Тази безкористна самарянка в монашеска дреханеотлъчно стои до болничното му легло в Белград, когато той участвувва в Сръбската легия, а после, в Отечеството, му помагав съхраняването на комитетските книжа.

Знае се, че Васил Кунчев е постриган за монах под името Игнатий на 7. XII. 1858 г. в сопотския манастир „Св. Спас“, а две години пред това, през 1856 г., е ръкоположен за еродякони църковен певец в храма „Св. Богородица“ в Карлово.

Ноднешните архиварски боклукчи забравят да видят, че монахът е еродякони Игнатий е намирал убежище в подземията на много манастири и метоси-мъжки девически. Забравят да си спомнят, че през Българското Възраждане народът ни многоповечерелигиозен и богобоязлив, от колкото са днешните поколения. И ош нещо, че сорязаните си коси пред Божия олтар възрожденските монаси и монахини полагат великия монашески обет за безбрачие, доброволна бедност и послушание, което поема твърстния си път в службана Бога. Затова, отричай-

ки се от света, те не могат да бъдат нищо повече от духовни воинина Христа-мъртви заплътския мъдруващ свят и той за тях...

Днес портретът на Апостола Левски е удостоен с честта да краси комфортни кабинети на висши държавници, бизнесмени, спортни дейатели, където се вземат важни съдебнооснирешения: как например от спорта да се печелят пари... Удобно са забравени знаменателните думи на Апостола: „Ако спечеля печелиция народ ако изгубя - губя само менеси“. За него остава само пасивът от сметките в тефтерамусьскромни-тераходи, направени с народни пари: засимид - 3 гроша, зехтин - 5 гроша, чифт цървули - 10 гроша, барут - 15 гроша, зареволвер - 80 гроша, самар на коня - 40 гроша, ямурлук - 20 гроша, за воценици - 4 гроша, за възето на бесилката - 2 гроша, на палача - 5 гроша...

Води Дяконът точно и съвестно сметките си, защото не знае кой денот живота му е последенкога ще прекрачавратата на смъртта. Съзнавай голямата си отговорност пред Бога и живая християнската му съвест дори и в най-изкусителните мигове назвънтящата кесия с народни пари, откъснати за делото от сиромашкия залък на бедняци, вдовици и сираци.

През тревожната 1872 г. Васил Кунчев не украсява портретасинитоманастирските килии, нито влажните стени на подземните скривалища, където заспива правотумора, смисълта, че отминалият ден е последенот живота му... Затова и не давява образасинитона приятели, нито на душмани...

Вечер събува пращните цървули, запалва кандилцето и слага пред себеси само иконитена своите небесни защитници, към които отпраща шепотната симолитва спрехна ламорна уста. Преоблеченту като просяк, гувдрипитена комюрджия и кираджия, на просторачикопач, Дяконът гизкачкавалните друмища, преметнал наamotoрбата скръста, камата и ре-

волвера. Пристига в глухасреднощна доба, влизав сиромашки тесламени колиби, за да ободри и окуражи своите верни люде. Там - всмълчаната среднощна тишина, в притуления подземята Божия храм, бедни прегърбен свещеник-боси со ве хтялорасо, шепне пред лампакана воценица огнения Символ на вярата и молитвените слована за защитния деветдесетипсалом. Полагасеклетвата. Ала каква клетва?! Страшна клетва - пред Бога, скрепена с кървавия печатот Голготския Му кръст.

Ате-мълчаливи, отрудени простия люде, кръстосали на гърдиморни ръце, пристъпват стрептен страх към Кръста, Евангелието и потира със Светото причастие. Полагат на пуканите сидлани върху револвера и камата и се венчават за свободата и смъртта... Отдясно - Свободата, отляво - Смъртта, а те посредата...

Две невести - един избор: свобода или смърт!

А Левски от от страни ги наблюдава как минават край него един подир друг - „всякоя възраст, класа, пол, занятие, взимаше участие в това предприятие: богатий спарите, сиромашът студът, момитесиглата, учений сумът, а той... беден, гол, бос, лишенотимотът, за да е полезен, дал си бе животът!“

След Априлското въстание дойде най-сетне и Свободата през 1878 г. - милуванавробските сьнища, тъчезарна в народния блян. Итогава, по Божия милост, лежащият на мрачно то дъно български Лазар до чевангелския зов: „Лазаре, излезот гроба!“ Излезе той от тъмния кладенец, възкръснал зановия си ден и новата си държава.

Днес Апостолът от ново завръщаконя и се прибира обратно в пожелтелите страници на историята. И продължава там неслетното сикиталчество на задвъв времето, където никоя вече не гочака... Глухокънтяткопита танаконя му по пращните и студени пътища на България, монотонно скръца самарът, а мразовитият вятър фучивкеремидитена изоставените села и къщи със зееещи мъртви прозорци. И така село подир село - пустош подир пустош, бездасрещней една живая душа.

Къде е България?

На страницата от тефтераму продължава сиротно да стои знаменателното слово „Народе?!“, като тревожно-предупредителен зов за поколенията на обезлюденото ни и обезкръвено Отечество.

Иса мовзабравената Вазова, „Епопея на забравените“ от оветелите страници до чувамеугрижения шепотна самотния Апостол: „Народе“... накъде отиваш?!?

„Към Европа!“ ..

Ала гласът на Паисий е квато мрака: „Ти болгарино, не прелатчай ся, знай свой род и язык!“

СПРЕТЕ СЕ!

Корнелия НИНОВА

Спретесе! Кека спорим зареални политики с грижа за хората!

Спретесе! България е изправена пред една от най-тежките социални и икономически кризи.

Срутището ГЕРБ влачи страната ни надолу по склона.

Хиляди български граждани са безработа. Над милион на прага на бедността.

Малките и средни фирми са на колене.

Мнозина не могат да достигнат до качествено лечение, а децата ни са все по-функционално неграмотни.

Пенсионерите имат нужда от грижа.

Земеделието и туризмът - от подкрепа.

Това са въпросите на деня.

Вместо тяхното решаване, цялото ни общество бива занимано с клюки, интриги,

фалшиви социологии, скрити сметки и мръсни игри, които не познават граници, удари под кръста, които не признават лично пространство.

Всеки ден истината се подменя според сумата, платена за такава "истина"!

Спретесе! Време е да се съсредоточим върху кампанията с акцент върху реалните политики с грижа за хората. Нека спорим за това.

Нека всеки да дерешения как да стабилизираме икономиката, как да повишим доходите, как да стабилизираме здравната система, как да спасим красивата си природа, как да си върнем достойнството на международната сцена и силата си като народ.

И нашият народ да решава свободно, със силата на аргументите и разума, а не по силата на страха и несигурността.

09.02.2021, Фейсбук

Проф. Любомир ХАЛАЧЕВ

БЕЗ КОМЕНТАР

Айнщайн беше казал: „Двете са безгранични: Вселената и човешката глупост. За Вселената все пак не съм сигурен.“

комисията, щеза чигав сички видове поли щеза менив сички мостоимения и думи, обозначаващи семейни връзки, с неутрални по полв правилата на Камарата на представителите“.

Резолюцията на Камарата на представителите посочва кои конкретни термини и мостоимения по вече не трябва да се използват. Морският термин „моряци“

зата, той/тя подава заявление за оставка“ и се заменя с „оттегля се“. Изразът „той/тя се въздържа“ ще бъде дезаменен с „този член, делегат, постоянен представител се въздържа.“

Опитвам се да разсъждавам спокойно и си казвам, че това което четем се отнася само и единствено за Съединените американски щати. Свободна държава,

кова богато и красиво многообразие от форми и видове на земята, което апологитена по сочените промени и скат да унищожат и да поставят в калъпи безцвет, мирис форма. Ниес мер различни, всички те седем милиарда същества живеят на земята. По цвят, пораса, по пол, по религия, по образование и възпитание. И искаме да останем такива различни. Като създадем условия, разбира се, навсички жители на Земята да имат равни права в обществено-икономическо и културно отношение. Останалото е дело на природата, в чиито делане трябва да се намесваме така безпардонно. Виесипомислете по какви учебници щесез изучаваме медицината, тъй като в нея почти всеки ред е изграден върху разликата между мъжа и жената. Сигурно щесена мерят угодливия преводачи да създадат нови учебници. А как ще определяме по лана животните, които няма да могат да четат и ще продължават да се отнасят помежду си по старому? Също интересен въпрос кой то очаква отговор.

Освен това нашето усещане е, че тези идеи много повече се подсилени разделението между хората, отколкото тяхното обединение. Защото така предлаганите общипонятия не съществуват в природата и обществения живот. Защото след като бъдат приети (ако това е случил!) - все пак в САЩ има много разумни хора) тези отношения ще бъдат дано положени в университетите и училищата. Това е сигурно! Ще бъдат платени и направени преводи и прекроена цялата художествена литература. А много писатели просто щесера разделени завинаги, защото те няма да могат да бъдат преведени политически коректно. Не ми е жал за Чарлз Буковски, но сигурно така щесена на пример О'Хенри и Ернест Хемингвей - притях самоседно мостоимение за всички родове не можеш да минеш. Добре, че не е жив нашият велик поет да прочете:

„Не плачи, родител, не тъжи,
че станах ази хайдутин,
Хайдутин, родител, бунтовник...“

Нямам коментар!

(seamen) ще бъде дезаменен с неутралния по пол sea fateres, който не включва думата „мъже“ (men). Подобна е ситуацията и с думата „председател“ (chairman), в новата директива ще бъде дезаменен с chair person. „Трябва да се премахне:

„баща, майка, син, дъщеря, брат, сестра, чичо, леля, братовчед, братовчедка, племенник, племенница, съпруг, съпруга, тъст, тъща, свекърва, зет, снаха, втори баща, мащеха, доведен син, доведена дъщеря, полубрат, полусестра, внуки, внучка“ и да се заменят с „родител, дете“;

sibling (общопонятие) вместо конкретното брат, сестра, съпруг, родители на съпруга, детенасъпруга и т.н.“, се казва в резолюцията

Промените везика с щесепроменят фра-

която може да приема такива правила за живот, каквито се харесват на нейните граждани. Тревогата ми обаче идва от съзнанието, че това вече световно движение за унищожаване на всяко понятие везика на хората ще доведе до унищожаване на всяко съществуващо взаимоотношение и така може да предизвика фатални промени в нашия живот. И това движение няма да си отане някъдетам, по широкия свят, а ще дойде и до ЕС, а оттам и до България. Итогава вместо да се занимаваме с проблемите които реално възникват в нашия народ щетрябва да се борим с не знайно откъде върхлетялата ни буря с космически характер, от която няма мени каква нужда. Защото Създателят се емъчил милиони години да създаде та-

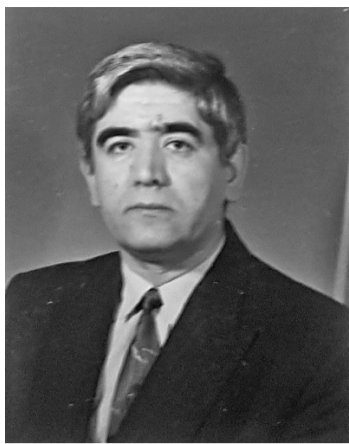
В началото на 2021 г. се появява информация за опитите на Председателя на Камарата на представителите Нанси Пелоси да бъде въведен нов език в политическия живот на САЩ. И тази информация събуди основателна тревога в мислите на хората на континента. Този факт няма да бъде така притеснителен ако не познавахме желанието на САЩ през последните двадесет години да налага всеки свой политически опит върху останалия свят. Ние знаем как някои решения на американското правителство могат бързо да променят съответния начин на мислене в ЕС. Имаме такива случаи. Из това страхът от новата идея за създаване на „най-приобщаващ език“ (както се обявява в медиите това действие), емного тревожна за всички нас, които обичаме своя език такъв, какъвто е и смятаме че той е създаден от нашите предци и не трябва да се променя с политически декрети.

Както съобщава агенция „Фокус“, според „The Washington Post“ председателя на Камарата на представителите Нанси Пелоси сена дава направи новия Конгресна САЩ, най-приобщаващия в историята“. А предигова в „WSJ“ написаха, Неутралният по левече отигра думи „визирайки изреченото от Нанси Пелоси. Ето така какво става дума.

Той, тя, баща и майка - тези думи в 117-ия конгрес няма да се използват, ако бъде одобрен новият правилник на Камарата на представителите. Специална комисия ще разгледа неравенствата въз основа на раса, цвят на кожата, етническа принадлежност, религия, пол, сексуална ориентация, полови идентичност, увреждания, възраст, национален произход, се казва в доклада. Същото така се съобщава, че

БОЖЕ, ПАЗИ ПО ДНЕВЕ СНАТА

Плевнелиев съветвал Китай по стратегическия му план 2050

Петко ПЕТКОВ

Наш Роско, когото „политологът“ Антон Тодоров подреди до Борисови Цветанов в челотона „шайката“ ГЕРБ, току изпълзява от забвението, на което го обрекоха съучастниците му, като не го номинираха за нов президентски мандат. И „изгрыва“ на екрана нанаякоя „присъдружна“ телевизия, както направи на бфевруари, отропвайки се в предаването „Офанзива“ на Домусчиевата телевизия Nova News с водещ Любо Огнянов.

Поводът за тази му визита беше изявлението на президента Румен Радев и вице-президента Илиана Йотова, че ще се кандидатира за нов президентски мандат на изборите презноември. Решението на настоящата президентска двойка предизвика направо шоки ужас в лагера на „шайката“. Хорът на придворните и присъдружните политически врачки, пиари и медийни „мисирки“, закълва изатълкуваказаното от Радев, както дяволът чете Евангелието. Обявиха го за преждевременно, запоставящо БСП предсвършен факт, занесъгласуванос Корнелия Нинова и т.н. Понеже председателят на БСП Нинова беше каза, че партията ще определи своя кандидат-президент след парламентарните избори на 4 април. На нейно място Бойко Борисов щеше да реши еднолично, както направи сноминацията на Цеца Цачева, бавена до последния момент. Резултатът е известен: Румен Радев, дето не бил политик, я отвясгласовестена 2,5 милиона избиратели, между които и близо 120 хиляди гербери!

Преди Плевнелиев да „изгрее“ в студиото на „Офанзива“ „беседвайки с председателя на предизборния щаб на БСП Георги Свиленски, водещият „юрист по образование“ Огнянов изрази недоумение от факта, че Радев бил употребил изречение „политически играчи“. Демек, оприличава партиите на артисти, а политиката на театър. Припо-голямовъображението може да се свърже изречение „политически играчи“ и „ключки“, кабаретни танцьорки и стриптизьорки. Новсеки, който поназнайва английски или френски, щевикаже, чеду-

мата актьор (actor) произлиза от действие (action) и означава просто действие лице, или организация. В този смисъл всеки участник в политическия процес е актьор. Дотук сограмотяването!

Но, тирадата, която произнесе от телевизионния екран бившата „държавна глава“, надхвърлив всички граници на човешкото търпение! Дотам, че ме принуди да цитирам коментарана Ахмет Гюрсой в турския вестник „Йени чагъ“ (06.02.2021), озаглавен „Господи, омръзнани вече от тези!“ . Авторът сравнява ситуацията, при която Ангела Меркел завършва своето канцлерство, стази, в която

боти за лихварите.

Господи, дай ни разумни управници! Дотегнани от тези! Спаси ни, Господи!“

В България Борисови ГЕРБ управляват в различни конфигурации „само“ 11 години. Но за 70 на сто от гражданите на страната тези години изминаха като 1 високосно години. Още повече, че на челона изпълнителната власт стоеше човек, който последното лято от третия си управленски мандат прекаракато шофьор над жип, возейки като куфаридоктори, министри и заместници-министри. Може би защото пред МС в София десет хиляди протестиращи му искаха оставката. Да

както и за собственото му минало. Твърди, че Румен Радев бил популист, без политически опит, и русофил. Докато Борисов е прав и верен евроатлантик демократ, понеже защитил Алексей Навални. И как го защити? Като призова Кремъл да освободи Навални от Фейсбука каунтаси. Вместо да нареди на МВР да изпрати до Москва протестната нота, или да върчи такава на руския посланик в София. Въпреки това Кремъл посъветва страните, които сасезагрижили за демокрацията в Русия, да видят първо положението у себе си. България не беше спомената поименно, но кой то има ум

или американски? Да подкрепяш осъдението съд Навални през Фейсбук, когато си „диверсифицирал“ газовите доставки така, че азерският газ да не влиза в България, а да отива на право в Гърция – това си постижение!

Всички упреци на Плевнелиев към Радев биха могли споголямо основание да адресира към Борисов. Той именно е най-големият популист у нас, след като предизборно се опитва да купи пенсионерите по 50 лв. месечно. Говорисе, че на най-бедните пенсионери правителството щяло да даде още 120 лева. Което, разбира се, не е предизборна лътва шверип. Защо вместо това не бяха преизчислени всички пенсии? С каквиочи Борисови ГЕРБискат четвърти мандат? Неостана ли България най-бедната страна в ЕС? Корупцията у нас до сделката за полицейските автомобили лило пира? Пък и дори да иманя каква промяна в условията на обществената поръчка, който подписал договора през 2017 г.? Пламен Узуновили Валентин Радев? Как така последният не може да спределката? Очевидно, че в случая стази покупка ОЛАФ, ръководена от бившичантаджи от ЕНП, се притичвана по мощна закъсалите български управляващи, начелос Борисов. Който, имайки предвид развода с ОП между ВМРО и НФСБ, сазастрашени от невъзможността да намерят бъдещи коалиционни партньори. И, дори ГЕРБ да е първа политическа сила, щесе наложи да постои в опозиция. За да избегне това, Борисов щесе трябвало да помоли за помощ Ахмед Доган. Ето защо президентът Радев предупреждава за възможни безпринципни пазарлъци и договори между политическите партии. „Парижиструва една литургия“, казал Анри Наварски, когато за даседна трона на френските кралетрябвало да присъствана католическа меса. Не се колебал много дълго, избрал католицизма и зарязал хугенотите.

сенамира Турция и не съдържа своето негодувание: „Хей, акъл, където идаси, излезие ла! Погледни която и да е друга страна, погледни нас. Виж какво сезанимават те и как вое сезанимаваме ние. Погледни техните политики и правителства, виж нас. Например една жена от Германия стана канцлер и си отива. Напуска поста, когато властта й е на върха. Отивайки си, посочва своите притеснения ина опозицията, ина собствената си партия. През дългия си престой във властта е реализирала справедливите предложения ина опозицията, и тези, дошли от собственото й правителство. Германия няма проблем с инфлацията. Доходът на глава е 55-60 хиляди долара. Няма бюджетен дефицит, а бюджет е излишък, който Германия разпределя.

Ание? Какво е положението у нас? Икономиката е ударилата дъното. Бюджетът трупает дефицит върху дефицит. Нараснале външният дълг. Доларът, който си намерил слихва, енайскъпият на света. Народът тра-

неговорим какъв човек беше натресъл той в Президентството. Синна окръжен секретар на БКП, активист на ЦК на ДКМС, член на вузовската Партийна комисия в МВИ, продавач на хороскопи, лежал по пейките в Берлин според собствените му твърдения, днес той е върлантик комунист и русофоб. Ако неселъжа, Антон Тодоров споменаваше изавръзките му с РУМНО, сиреч с ДС. Нима Росен Плевнелиев не знае, че и Бойко Борисов се домогвал до структурите на ДС, но е трябвало да се задоволи с факултетна пожарна безопасност в Школата на МВР в Симеоново? Понеже и бащаму е бил онеборец. И „докторът на науките“ Борисов, подобно на Плевнелиев, се е борел срещу комунизма, членувайки до последно в БКП. Дори е отказал да седе партизира, задан апусне МВР. Росен Плевнелиев със сигурност е чел шифрограмата на американския посланик Джон Байърли за тъмното минало на Борисов, но па матаму изневерява избирателно,

щеразбере, четяне ника какъв образец на човешки права. За разлика от Борисов, руският президент не веднъж е ходил в Държавната дума, докато нашият премиер е влизал в Народното събрание колкото и депутатана ДПС Делян Пеевски. Не нарече ли той председателя на 44-то НС „проста кърджалийска...“?

А кой реализира продължението на „Турски поток“ през България до Сърбия? Какъв природен газ те чепонего? Руски, азерски

Високите морални стандарти „с които се пъчатот „шайката“, не изключват никакви подлости, малки и големи предателства. Затова, както беше написано в бившата съпругана Плевнелиев, Юлиана: „Нени трябвало обойкометър, а обойкомет. Да вземе, че да ги върли през девет планини в десетата!“ Презрението към Роско и неговото партийно обкръжение беше толкова голямо, че никога не се появява с съпруга си на официални церемонии. Обаче, той се самоопределя като „най-успешния“ държавен глава, което показва, че не страда от излишна скромност. Сегасе обяви иза консультант на комунистически Китай! Боже, пази! Под небесната империя от такива консультанти. Утешилното е, че твърдението на Росен Плевнелиев е вярно и точно толкова, колкото и, пълната диверсификация на Бойко Борисов. Или обеща нието му хем да строи АЕЦ, Белене „хем на площадката на АЕЦ „Козлодуй“ да се изградят Седем и Осми реактори.

ПРОТИВОЕПИДЕМИЧНИ НАСТАВЛЕНИЯ

От стр. 1

10. За да се вместиш в „тайминга“ на „зеления коридор“, осигурявай антивирусен „приоритет“ за „шопинга“ навъзрастните, ползвай „тикет системата“ на ЦГМ и дори станинени „събскрайбър“! (Ибъди благодарен на Института за български език, който подпомага мълчаливо, носомоотвержено успешно отстраняване навредните занашето евросъюзно здравеопадъчни упадъчни българизми от рода на „разписание“, „предимство“, „пазаруване“, „билетна система“, „абонат“ и пр.);

11. „Слушай самосвоя лайф коуч!“ (защото „наставник в живота“ звучи прекалено славянски);

12. „Ако нямаш лайф коуч, намери си такъв, задан е старгетна група на вируса!“ (пореден колоритен „слоган“, широко разгласяван по БНТ и други централни телевизии);

13. Не прави „кльгъстърни срещи“ или „кльгъстърни уъркшопи“ и винаги вземай само „финализирани“ и „абсолютно коректни“ решения, ако гато ти се наложи да отидеш във „фронт-офиса“ на някое учреждение, задълбочено осмисли залепените навратата му инструкции и вместо да попълваш правилно формулярите, „попълвай коректно формулите“!

14. За да забравиш за няколко часа कोरोना вирусния тормоз, отбездорна полза ще ти бъде редовното четене на официалните „пресрилийзи“ (в превод от новобългарски: съобщения домедиите), всекидневно оповестявани от родните осведомителни агенции. Катона пример следните:

• „На 1-ви октомври ще бъде честван Международният ден на ромския прайд“ (???)

• „Днес от 18 до 20 часа в централната локация на фестивала „София Дизайн Уийк“ – Виваком Арт Хол, ще бъдат презентирани „Инспирирани от дизайна иновации за активен живот на лицата от третата възраст“ (!!!);

• „Министерството на труда и социалните грижи ще проведе пресконференция на тема: „Как да повишим капацитет аси за прилагането на джъндрмейнстрий минг подхода?“ (Мисля, че въпросното министерство на грижите заслужава специални поздравления за проявяваната изискана грижовност към опазването на българския език и завелемъдро подбраната хиперзначима тема!);

15. Отдай се на положителните емоции, тъй като неминава ден без важни събития: било първият брифинг на „Българ-

ския мебелен клъстър“, било ново организираната поредица от „хепънинги“ заподрастващес „атрактивен музикален флаш моб, придружен със спорт отафтър парти“, било младенческата Кампания „Кафеспрезерватив“... (и защо не, щом катосамото министерство на образованието на България не отдавна разпространи в училищата – заучениците от първото четвърти клас, учебно помагало – комикс за малкия герой

фашистико комунист Антон Иванов...);

17. Постарай се „експлицитно да идентифицираш тренд-обръщача та ейрия“ (както красиво не възмутимосе изразяват по „Блумбърг БГ Ти Ви“ освен във финансово отношение, тозиствет може да ти помогне „да стопираш“ ироенето на коронавируса!);

18. „Бъди Иноватор!“ „Инкорпорирай Иновативност!“ и всяка седмица гледай емисията „Мла-

кънчо, голям майстор на резерватива...);

16. Не пречи на „прогреса“ и не позволявай да те обвинят в закостенялост при изпълнение на спуснатата директива за срочен „преход към глобално гражданско общество със съвременна медийна среда“! Макар че според злитезици, глобалист означава безродник и разрушител на националната идентичност, културата и традицията, а лозунгът за „съвременна медийна среда“ е фактически прозание и закон за явяване на съществуването на корпоративни медии. И макар че никой днес изобщо не осмеля да сложим спиралка на процеса на затриване на българската личноименна система, всекидневно торпилираначрез кръщаването на десетки български имена като Дебора, Мелани, Памела, Темз, Катрин, Браяна, Меган, Даяна, Марая, Стефани, Никол, Майкъл, Стивън, Пол, Райън, Матю, Макс, Дейвид, Джеймс, Джордан, Антъни, и пр. (Особено ефектно е последното опитираните имена – носено например от възорженорекламирация от централните телевизии надеждно български състезател по плуване и, млад национален символ Антъни Иванов – име, разстрелващо за втори път героя анти-

дите иноватори“ и „Предаването на БНТ за Иновации“! (замалко да напишеш старобългарските думи „новатор“ „новаторство“ и „нововъведения“ носелеснах по ръката и се усетих, че това щепростее и нито ще „релевира“, нито ще „кореспондира“ на изящните новинормивднешния англобългарски език);

19. За да осъвремениш знанията си, внимавай да не изгървеш „нюз хедлайните“ на новобългарските телевизии и техните многобройни родолюбиви „топ“ предавания като например „Арт Стрийм“, „Куул Т“, „Смарт час“, „Very Important Bulgarians“, „Патарински лайв“, „Фешън клоузъ“, „Фешън вирус“, „Insider“, „София сити спорт“, „Топ шоуп“, „Money.bg“, „Бизнес дейли“, „Телестар“, „Старбокс“, „Boom & Bust“, „Мейк чън“, „Хелс кичън“ или „Мастър шеф“ (последното – дори и данес имайстор готвач!);

20. Не пропускай предаването „Рефреш за здраве“, задане корона саш!

Изобщо, като му говориш на коронавируса на англобългарски, той си поддвипапашката. А дезинформацията на правото убива. И тъй като дезинформацията е мощно средство за дезинфекция, централните новобългарски медии щети-

дат не оценим помощник.

Бимогъл дапуснеш например Националното радио. Понего водещата обедня, информационен блок Снежана Иванова ще тиражират помощта на някой професор или доцент от Новия български университет, че „Третимарт Денна Окупацията“, а не Денна Освобождението, тъй като на Третимарт България е била окупирана от Русия, а не освободена. Това най-малкото щепробонови (извинявам се, ще „реновира“) познанията ти оистория.

Със същата цел можеш да включиш и предаването на БНТ „История БГ“. От водещия предаването Гюрган Благоев отпоканените за участии новобългарски историци бимогъл да научиш, че в България не е имало монархофашизъм, а другият водещ Героги Ангелов ще те просветли, че шепфът на Държавна сигурност преди Девети септември Никола Гешев бил просто един прекрасен професионалист, който си вършел много добре работата. Отчасти бимогъл да се съгласяваш, защото в местода хаят паризакуршуми, той и неговите копоиса изгорили живи директно пещитена Държавна сигурност не малко симпатизанти на антифашистите. Същевременно, обаче, Гешев не бил съвършен спестовник, защото броят на избитите скуршумията иципомагачи (предимно старици, старци и деца) самозатригетодниот 1941-ва до 1944-та надвишил 19 хиляди. Нее пестил куршумииза партизаните. Нее пестил куршумииза поетите. Осветова, пещитена ДС все пак са гълтали въглища. Друго нещо си е проявеният професионализъм през 1923-та година, например. Тогава доста въстанияци техниксимпатизанти са били икономично набутвани в Дунаваско ловото гшлепове, докато бъдат удавени. Това вече си било на правобезплатно Гешеве ималот какводасе учи, но не се е донаучил.

Добре щеподпуснеш и централните новини, задасе спасиш от короната. От тях нито щечуеш, че американски намници са направили новопит за преврат срещу венечелския президент, нито щети съобщят

за поредното израелско бомбардиранена Сирия или на два милионния концлагер Газа. Вместо това щечуеш за дезинфекция, чепустият никоронен враг Иран тайно сечудикак да произведе атомна бомба. И като образцови евроатланти, новобългарските средства за масова „информация“ пак щепропуснат диспонамент, чепрескачайки всички международни конвенции, Израелот давна се снабдил със всякакви възможни дренибойни заряди, и то стотици. И ченегласно и не легално се превърнал в четвъртата по ядреноваенна мощ сила в света.

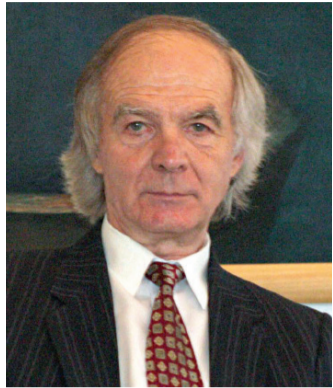
Задогълванена корона вирусната имозъчна дезинфекция щепречелесобразно да изслушаш и деветомайските, централни новини“. Тещете „осведомят“, че 9-ти май трябва да сечества като „Денна Европа“, а не като „Денна победа“, сякаш въпросната Европа щепло дая има безпобедатана Съветската армия и без смъртта на 27 милиона граждани на СССР, включително 21 милиона руснаци. Газгодишната Деветомайска централна дезинфекция дори постави исторически рекорд в дисциплината овчарски информационен прескок, пропускайки спомена ването и нашата Отечествена война, в която е оювална пример моят баща (чақдо Австрия). И без която съветското ръководство щепречелес трудно дасмачка британско-американския план България да граничи на юг със Стара планина.

Ако след цялото това просветление продължиш да сенатъквашна „чалинджи“, бимогъл да се обърнеш за дезинфекционно-агитационна психопомощ към днешния ТВ корифей Найо Тицин, който наскоро се изявяваше като специално поканен „Седмичен коментатор на Би Ти Ви“, разказвайки гордо наставнически как въсяка година води децата си на „прекрасните гей парадии“ в София и в Париж. (Същият журналист филмов сценарист, бидейки любимец на БНТ, предизвестно време пак беше център на вниманието на телевизонните камери със заплашителното си и високо грамотно закланение: „Мразим всички юлвои мразим всичко руско!“...).

Нетили помогнат всички тези съвети, можеш да се обадиш на твоя бивш участък в лектар (днес наричан „джи пи“), за да те телекува по телефона. А ако и товане върши работа, в краен случай бимогъл да посетити някое от заведенията, които преди 10-тиноември бяха болници, а сега – търговски дружества („ембали“) сименанасветии и насветици. Даноса моданесе окаже, че лекарите от ембала са избягали в чужбина. В такъв случай щети останел последният възможен вариант – да прибегнеш към услугите на един друг дружества сименанасветии, където храмовите търговци продават на бедните, които не разполагат с офиси за осветяване, свещичка за короната им „само“ срещу 40 стотинки.

Татака, драгичитателю. В крайна сметка май щесе окаже, че короните са най-малкият ти проблем (пардон, „чалиндж“)

КАК СКОПИЕ ПРИСВОЯВА СТАРОВЪЛГАРСКИ КНИЖОВНИЦИ

Борис ДАНКОВ

Трудно е да се допусне, че комплексарската македонистка хистория може да достигне до такава размери, но фактът си е факт. В издадената неотдавна Скопие 135-томна поредица "Македонска книжевност", с благословията и материалното попечителство на местната "власт", сана админативскакви граници на достоверност, професионализъм, коректност и добросъседство. Това го доказва безспорно начинище първият том на поредицата "Македонска книжевност IX-XVIII век", чието съставителство е делонаредовния професори научен съветник в Института за македонска литература при Скопския университет Илия Велев, който е автор на повечето от 30 книги и 300 научни студии в областта на медиавистиката, византологията и литературната историография.

Прочее, когато става дума за средновековна литература, не може да не се припомни, че през изминалите десетилетия македонистите в Скопие хвърлиха неистови усилия, за да сътворят "темели" на своята теза за някаква минала духовна приемственост от миналото до днешната културна идентичност.

По време на комунизма философските факултети на Белград и Скопие бълваха идеологически кадри. В Скопския университет кипеше и вреше от "научна" дейност, насочена към "македонизиране" на средновековната българска литература. В големите университети в чужбина бяха хвърлени огромни средства за създаване на катедри и купуване на научни лобита по "македонистика" за сметка на българистиката. Нотовае дълга и пространна тема, която е за друго място.

А какво по-точно е натворил в конкретен случай Илия Велев в този първи том от 135-томната поредица, с който има претенцията да положи темелана "македонската идентичност" и "континуитета (при-

В издадената в съседната държава поредица от 135 тома "Македонска книжевност" наши средновековни автори са представени като... македонски

емствеността) на македонския книжовно-исторически развой"? Ако решим да повярваме на професора от Скопие, ще излезе, че този сборник той си е поставил достаскромна цел - да представи "десетвековните (!) книжовно-исторически процеси в Македония, да покаже какви оригинални

школа, което било потвърдило отделния статус на нейните "протагонисти" спрямо средновековната българска книжовна традиция (с. 11). Тези свои "открития" Велев подплатява с твърдения за някаква трайна византийска културна приемственост, никога не съществувала тава миналото македон-

"продължителна славянска та писменост и просветителство" (с. 104), докато Наумна правое обявен за "македонски светител, просветител и книженик" (с. 177). "Двайтас Климента не били съгласни решенията на Преславския събор се повлекли в Македония. Така се появила историческия сно границата между духовната и културната традиция в България и Македония". (с. 133-134).

Всичко българское... македонско - няма да е пресилено, ако се каже, че това е бил принципът, по който Илия Велев съставил своята "Македонска книжевност IX-XVIII век". Той твърди, че не е представил 50 македонски книжовници (!) Гдето е съществил - само македонец, всичко македонско. Даже Константин Преславски (Константин Презвитер) бил "един от най-изтъкнатите македонски химнографи (поети)"!!! (с. 148), само защото се отбил за кратко при Св. Наум (!) в Брегалница. За Презвитер Козма има

Каркасонския от XIV в. говорят, че то си е чисто българска ерес. Зато бабогомилите в Западна Европа са сенаричали "бугри" и "катари", а не "македони", нали? Това идоден-днешен сенна е по целия цивилизован свят, но според Ил. Велев било известно, че "появата на бабогомилството то топографски (!) се свързвала с Македония" (с. 209). Арсениј Солунски бил "македонец славянинот Солун" (с. 254). Йосиф Брадати бил "македонски книжовен децот XVIII век" (с. 344). Може би само поради това, че е бил роден в Разлог...

Каква обаче е историческата истина? ...

Такава, че през 837 г. хан Пресиян спечелва "битката при Сер" и по-късно присъединява византийската географска област Македония към България. Именнов Македония, нарека Брегалница, неговият наследник княз Борис I "приема царството" и след като през 865 г. въвежда християнството, по-късно създава в Плиска, първия книжовен център, който след това е преместен в Преслав. Именно Бо-

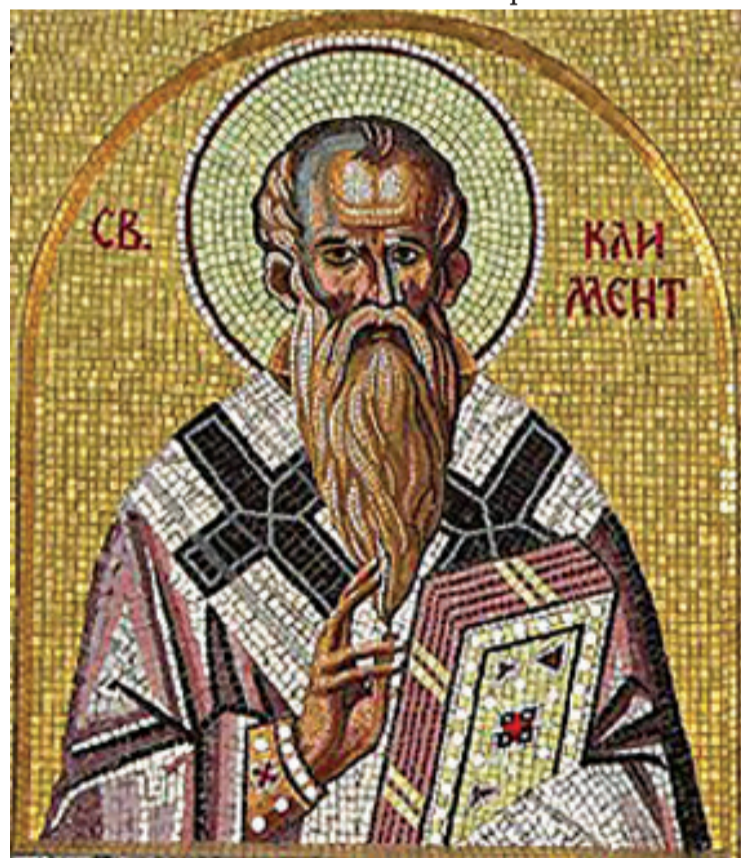
Ктиторска икона на княз Борис I в манастира "Св. Наум" в Охрид, с избодени очи от... неизвестен извършител.

творби са се появили в македонските книжовни центрове през IX-XVIII век". (с. 17-18). Велев твърди, че повечето текстове в антологията са преведени от черковнославянски, като повтаря познатата скопска теза за съществуването през Средновековието на някаква "славяномакедонски език" (с. 10). Всичко това той правел, за да отстои поруганата през вековете от "асимилаторите" (включително българските!) "македонска идентичност".

Но още в своя предговор към сборника професорът-медиевист пуска своето манипулативно "фитилче" - поради конфронтацията с "бугарскиот цар Симеон" повремена Преславския събор през 893 г. Св. Климент и Св. Наум се били отдръпнали в Македония, създавайки Охридската книжовна

ска славянска държава.

Оттук нататък Илия Велев започва да гради своята македонистка антибългарска теза, която е пропитана с дивали не всеки ред в неговия сборник - биографични бележки, коментари, интерпретации на текстове и пр. Като първи македонци Климента Наум били влезли в остър спор с княз Борис и цар Симеон. Така Св. Климент не бил съгласен с княз Борис, апо-късно сескарали със Симеон! Като епископ в Охрид "той се бил покорила на новата мирска власт, но не признавал надлежността на българската църковна йерархия" (с. 104). Нещо повече, "той се съпротивлявал, поднасяйки си оставката на българския владетел" (пактам) и повялякъл със себе си "духовния си събрат Наум" (с. 105). В сборника "македонецът" Св. Климент е представен като

Св. Климент Охридски, нарочен от скопския професор Илия Велев за враг и опонент на княз Борис I и цар Симеон.

лоопити той да бъде свързан с Преславската школа, "новсе пак преобладавали (?) мненията, че той произлиза от Македония" (с. 180). Йоан Презвитер бил "македонски книжовен деципреравачот Охридската школа" (с. 205). Даже бабогомилството било дошло от Македония. Нищо, че документикато Виенския преписот XII веки

ри през 886 г. решава да създаде и втория книжовен център в Кутмичевица - Охрид. Там той изпраца Климент, за когото византийският летописец Теофилакт пише, че "произхожда от българите славяни". Друг летописец - Димитър Хоматиан, допълва: "Този велик наш отец и светилник на България бил от родана европей-

„НОВИЯТ СВЯТ“ НА ИЗВРАЩЕНЦИТЕ КАТО ВСЕМИРНА СОДОМСКА АНТИЦЪРКВА

Олга ЧЕТВЕРИКОВА

Олга Четверикова е асистент, кандидат на исторически науки, преподавател в МГИМО и автор на множество книги, изследвания и публикации в областта на политиката и религията.

семејството и традиционните обществени врзки.

Става дума за пълно „преформатиране“ на човека, така че да стане възможно неговото съгласуване с антицърквата на сатана.

Религиозни източници на содомизма

В повечето древни езици обществено съществуваха нравствена забрана на мъжеложството. То било общоприето и често имало нетолкова чувствено-удоволствено, колкото култов характер. Това било характерно както за Древния изток, така и за Древна Гърция, Древен Рим, келтите и пр. Хо-

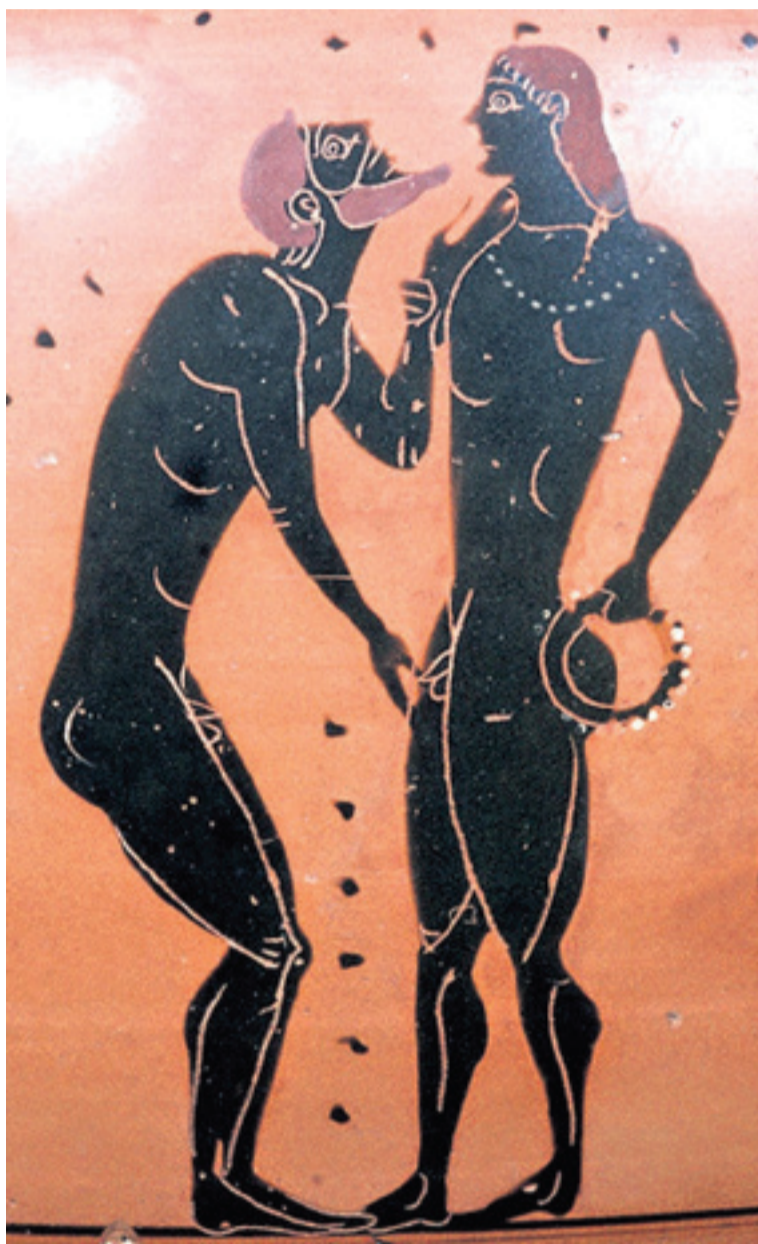
мосексуалните отношения се явявали или част от свещената храмова проституция, или влизали в ритуална навъзрастната инициация, при която момчетата ставали подчинени обекти на възрастен хомосексуалист.

Спомощта на тази инициация била потисканата хната воля и тесля по се подчинявали на племенните вождове-жреци. Подобни мистически ритуали съществували в Древна Гърция, в Атина, където хомосексуализмът бил институционализиран и обезпечавало ношите от богатите семейства да получат място в управлението на държавата.

Инициацията се съществувала като правило и обидециятът. Принейна младия човек се давала ролята на жена, а когато достигал зряла възраст, получавал за жена дъщерята на своя учител. Примерът такава социална организация на хомосексуализма била средновековна Япония, когато политическият живот на страната сенамира вързете на самураите, които спомощта на хомосексуалната любов възпитавали юношите абсолютно преданост към господаря.

До колкото хомосексуализмът бил разглеждан като ритуален начин за подчинение, той бил използван в отношенията със социално неравнина, например като унижение и превръщане в абсолютно робина военно пленници, както е било в Древен Египет. Съществувала и комерсиална мъжка проституция, сексуално обслужвана на робовладелци от техните робини, използвана на евнуси и кастрати за сексуални цели.

На стр. 8

Теза мениха истината Божия съгласува, и се поклониха и служиха на творението повече, отколкото на Твореца, Който е благословен вовеки. Амин. Зато ва Бог ги предаде на срамотии страсти: жените и мениха естественото употребление е против естествено; също и мъжете, като оставиха естественото употребление на женския пол, разпалиха се похотие един към други, и вършиха срамотии мъженамъже, та получаваша всебесиотплата, каквато подобаваша на тяхната заблуда.” (Рим. 1:26-27)

„...иако градовете Содомски и Гоморски съди на разорение и превърна на пепел, та ги постави за пример на бдещити нечестивци.“ (2 Пет. 2:6)

(Хомосексуализъм – извратено по полове влечение към лица от същия пол. Тълковен речник на руския език от Ушаков).

През последните десетилетия светското общуване стремително потъва в състояние на древноезическо, характерно за онази епоха, в която Христос оценен е във вил света. Времето като чели се върнало назад

и народите, решително отхвърляйки наследството на многовековното християнство, подлунгите за свобода и прогрес, се връщат в допотопните времена, стараейки се във всичко да приличат на наследниците на Каин.

Характерно, четочно когато християните отбелязват 1700-годишнината от приемането на Миланския едикт (313 година), утвърждаващ свободана вероизповеданието в Римската империя и полагащ началото на християнизацията на държавата, на Запад повсеместно селгализират содомитските бракове. Ако християнските императори Константин II и Константин въведоха содомитите смъртно наказание, то днешните европейски управници обявяват за престъпна не само всяка дискриминация спрямо извращенците, но дори иморалното им неприемане.

Макар и случващото се да изглежда като обективен процес, става дума за добро управление на всеобща либертарианска революция, осъществявана от разбунтуваното против Твореца общество от нехора и насочена към изменение на самата същност на човека, лишаването му от неговите духовни основи, естествени биологически корени, разрушаване на

КАК СКОПИЕ ПРИБИРВА...

ските мизи, които обикновено народът знае като българи”. Задасъздаде условия за дейността на Климент в Кутмичевица, Борис сменя комитата на областта и щедро му дарява имоти, суказанието „да премахне неравнодушieto на българите към божествените неща” (Д. Хоматиан). Вече през 893 г. Климент Охридски е ръкоположен от цар Симеон за „пръв епископ на български език” (според Теофилакт). През 915 г. той идва в Преслав с молба към Симеон да бъде освободен от високата длъжност заради напредната си възраст и умората, но българският владетел му отказва. Тогава за негово заместник в Охрид е назначен св. Наум, който според житиите писците, е „родени от расълв прее-

делитена Мизия”. Такава е истината за „конфликта” на Климент и Наум с Борис и Симеон за македонския произход на двамата забележителни български светци и книжовни просветители.

Кога е имало македонски ръкописи?

Никога! Никога не е имало средновековни македонски ръкописи - отговарят компетентните специалисти, противно на твърденията на днешните скопски медиависти и на Илия Велев. Има старобългарски, руски и сръбски оригинали и преписи, но не „македонски”, до простата причина, ченитов Средновековието, нито по-късно е имало някакви „македонски” книжовен

център. Охридският център в Кутмичевица, както и центровете в Преслави и Гърново са български. Доказват го фактите, а не политическите манипулации с днешна и вчерашна дата.

Колкото до конкретния случай за „Македонската книжовност IX-XVIII век” на Ил. Велев, той слекаръка е „помакедончил” всички български книжовници от този период. Битрявало да се очаква, че един толкова авторитетен учен ще подходи сериозно и няма да заложисвое име в толкоз елементарни политически манипулации и исторически спекулации, каквито е направил присъствителството и редакцията на този сборник. Притова - да припомним, че тази 135-томна поре-

дица-литературен „пантеон”, според властите в Скопие, се разпространява в преводна английски в над 50 държави в света. Смега изданието вече са „зарибени” стотици национални библиотеки, културни институции и дипломатически мисии в света. Нещо повече, поредната предстояща дъпреведена на китайски, арабски, френски, немски, италиански, турски, албански и т.н., като продължи тиражирането по света на мимото „македонско” духовно наследство.

Не напаша работа да анализираме как и по какъв начин, скакви „научни” доказателства старобългарските книжовници са надали... „македонски”. Нека това да се заемат българските специалисти

лингвисти и филолози, медиависти, да си кажем мнението българската наука. Но повечето от скандално изконно старобългарска литература да се тиражира по света като македонска чрез нагли исторически фалшификации и политически тъжки. Зато във вече следва да си каже думата и българската държава.

Добро съседство - да! Разбирателство - да! Културно сътрудничество - да, но не на всяка цена. Първотряба да се признаят историческите и културни реалности. Останалото е махленско и жокошко карско шмеруване, усукване на дребно, или пладнешки бир. Ако македонистите в Скопие са си харесали за своя литературен „темел” българското историческо и книжовно наследство - добре, но да не забравят истината и да вървим заедно на татък - към Европа и света.

„НОВИЯТ СВЯТ“ НА ИЗВРАЩЕНЦИТЕ КАТО ВСЕМИРНА СОДОМСКА АНТИЦЪРКВА

От стр. 7

В това отношение крайна степен на разпуснатост се отличавали римските знатни патриции, особено в периода на гоненията против християните.

Историкът Арно Карлен, указвайки, че от първите 15 римски императори 14 били содомити, пише: „Тевстъпвали във взаимодействие с такива култове, че отклоненията на императорите ставали възможно най-скандални.

Комод, завзел трона през 180 година, се появявал публично в женски одежди билудушният хомосексуалния си фаворит;

Адриан обожествявал хомосексуалния си любовник Антоний.

Но кой нито може да се сравни с Хелиогабал, започнал своето управление на четиринайсетгодишна възраст през 218 г., възпитан в Сирия като жрец на Ваал. Той възлязъл в Рим с провождан от сирийски жреци и евнуси, облечен в коприна, с ружна бузичка и очна линия. Различни историци сочат, че събрал римските хомосексуалисти и се обръщал към тях като момче проститутка; обличал на металоид стоял на вратите на бордеите; опитвал да принуди лекари да го превърнат в жена; отдавал сена содомии, изгълнявайки ролята на Венера в пантомимни спектакли; публично целувал гениталиите на своите фаворити и като Нерон формално се оженил за един от тях... Хелиогабал установил в Рим гигантски ашрим (фалически култ), откакви еврейските царсепопитвали да очистят своята земя“.

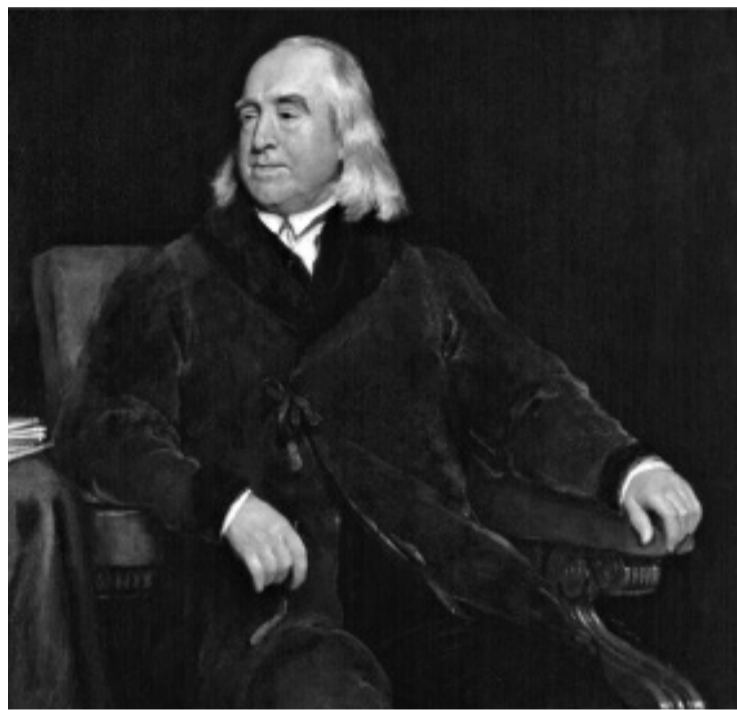
Както показва историята, източник на содомския грях не е грубата чувственост на древния човек, а пълното помрачаване на неговото религиозно съзнание, окултно-пантеистичният, демонически характер на езическия светоглед.

Известно е например каква роля са изиграли в развитието на хомосексуализма в Древна Гърция ритуалите, привнесени от Изток: Орфическите мистерии и култа към Дионис, в които приемали груби и извратени форми. В Рим те били известни като вакханалии.

Именно това демонично, окултно значение на содомизма се разкрива в Книга Битие, където този грях, единствен измежду всички, се определя като „мръсотия“ – потозиначине преведена еврейската дума *toevah*, чиято автентично значение е култова, „нечистота“... И казал Господ на Моисей: „Ако някой легне с мъжката си жена, и двамата са

извършили мръсотия: да бъдат умъртвени, кръвта им върху тях“ (Левит 20:13).

Действително, цялата библейска история е град Содом свидетелства, че той е представлявал сатанинско общество, въплътение на содомокрация, при която съответното действие е малокултов характер (като освен него имало още четиритаква града, т.е. това не е

Джереми Бентам

било изключително явление). Когато Бог, узнавайки за безбожното поведение на жителите на Содом и Гомор, изпратил там два ангела и Лот ги помилвал да пренощуват, всички жители, „млади и стари“, обкръжили дома му. Содомяните поискали от Лот, „изведи ни ги, да ги познаем“, т.е. да ги изнасилим. Ясно е, че те не търсели чувствено наслаждение, а искали да осъществят ритуален акт с пригълните, като ги хвърлят на олтар на своето божество, насатана. Именно заради това Господ унищожил Содом и други подобни на него градове. Содомизъм представляване просторитуален акт, а религия, която поема отговорността за кощунственото подмяне на Божия образ с дяволския. Най-пълното ва е представено в Кабала, тайното юдейско учение, което започнало да се оформя по времето на вавилонския плен, при който юдеите били в тясно общение с халдейските жреци и заимствали от тях пантеистичния мироглед, обединяващо божеството с природата и прехвърлящо върху неговите закони.

Бог (Ен-Соф), според учението на Кабала, се явява безкрайно нищо, съчетаващо в себе си дух и материя, женско и мъжко начало. Мъжкият принцип изтича от дясната му

страна, женският – от лявата. Първият човек Адам бил също такова духовно двуполов същество – андрогин. Но бидейки съблазен от земните неща, той придобил плътското тяло и отделил киот себеси женското начало, се оказал разделен на полове. Заедно с Адам били създадени множество души, които съставлявали една колективна душа, които същобили андро-

гиннинанебето, но при раждането им тяхната цялост сена рушавала и те губели съвършенството и хармонията си.

Така Кабала интерпретира грехопадението и доколкото целта на живота е освобождаване от плътското тяло и възвръщане до предишното състояние на цялост и сливане с божеството, то и разделението на полове е разглеждано като временно явление на дисхармония, водещо до космически хаос. Потозиначине содомският бунт против Твореца придобил начално религиозно обосноваване, противопоставяйки сена библейското, „И сътвори Бог човека по Свой образ, по Божий образ го сътвори; мъжи и жени сътвори“.

От признаването и утвърждаването на християнството в Римската империя до XIX век мъжеложството на Запад се разглеждало като извращение, явяващо се резултат на съзнателен човешки избор. Това отношение било обусловено от твърдата позиция на Християнската църква, оценяваща гова явление като смъртен грях, изцяло изменящ личността, като против естествена блуд („блуд, извършен на против природата“), като страст, преминаваща в навик, което значи болест на душата. Съответно гражданското право квалифицирало мъжеложството като престъпление против общест-

вения морали и го подлагало на углавно наказание.

Все пак тази практика не изчезнала напълно, съхранила се в тайни окултни общества и секти, в които й бил придаван все така сакрален смисъл. Свързаните с кабализма антихристиянски секти на гностиците и манихеите, изхождайки от дуалистичния светоглед (дух – добро, материя – зло), смятали видимия свят и плътта за творение на злото, а носителята на „гносиса“ – за избрани, и се чувствали абсолютно освободени от нормите на общоприетия морал. Както пише изследователят Пюеш, „тук става дума за бунт в много по-голям мащаб, отколкото за критика и несъгласие... против човешкото наследи, против самото битие, света и даже Бога. И този бунт може да доведе... до нихилизма на „гностиците либертарианци“, които нарушават всички естествени и нравствени закони, злоупотребяват с телата си и свсичко на света, задаунижават всичко, да го изтощят, отхвърлят и разрушат“.

Отхвърляйки любовта, гностиците и манихеите отхвърляли и брака, и раждането на потомство, считайки съпружеството за низше наследиство. Гностикът Маркион на пример заявявал, че чрез въздържанието от съпружество и отказ от продължаване на човешкия род той безпокои Твореца. Гностиците утвърждавали, че отнемането на тайнството на брака и подмяната му с мъжеложество ще из-

Елена Блаватска

бави човека от индивидуализма над двойката, от егоизма на любовта и семейството.

Такова дуалистично виждане на света и отношението към семейството и брака по приемственост се предава и на новоманихейските секти – павликяни и богмили, наречени по-късно катаричията, които практиканародът така и наричал – мъжеложество. Този грях бил разпространен

и сред рицарите на Тамплиерския орден. След тайно посвещение обетът за целомъдрие, бедност и послушание губел за тях всякакво значение и вместо смирение сред тях процъфтявали разврат, разпуснатост и религиозно безразличие. Наследниците и пазители на учението на храмовниците станали шотландските франкмасони, изиграли главна роля при формирането на висшестепенна движение на свобода и те зидари.

Сукрепването на позициите на масонството и с развитието на създаденото от тях идейно движение на Просвещението сред западните елити, започнало да се променя отношението към мъжеложството. Първият трактат в неговата защита, борещ се за неговата декриминализация, бил „Есе за перастията“, написан през 1785 г. От известния английски „просветител“ Джереми Бентам, автор на теорията на утилитаризма, изхождаща от възгледа, че смисълът на човешкия живот е стремението към наслаждение.

Бентам призовавал да бъдат отменени санкциите против мъжеложството и скотолюбството, защото били „резултат от ирационални религиозни страхи, породени от старозаветното разрушение на Содом“ и укрепени благодарениена „ирационалната антипатия“ на обществото към наслаждението във всякакъв вид. „Очевидно – пише Бентам – то (мъжеложството) не предизвиква у никогоникаква страдание. Напротив, то принася удоволствие... Тонепредизвиква никаква сериозна опасение и неговия манищо, от което да се плашим. С него сезанимават само тези, които сами решават да бъдат такива и, които намират в него удоволствие.“

Потозиначине Бентам утвърждавал, че содомизъм не е болест, а доброволен, съзнателен избор на човека и оценявал гова явление като положително. Значението на неговия трактат се изразявало в това, че той първи дал рационално обосноваване на правото на мъжеложество, изхождайки от концепцията за естествените права на човека, и именно тази аргументация лежи в основата на съответните правни актове в най-новото време. Углавното преследване на содомитските отношения било отменено първо във Франция през 1791 г., което било следствие от революционния масонски преврат и приемането на Декла-

д-р Радко ХАНДЖИЕВ
Bulgarian Press Pool-Budapest

ЕВРОПЕЙЦИТЕ ВЪСТАВАТ СРЕЩУ ЦЕНЗУРАТА НА BIG TECH

Ако някой продължава да твърди, че на Запад няма цензура, че всеки гражданин на страна членка на Евросъюза, на САЩ, Канада и други държави, споделят нар. евроатлантическите или сродните ценности, има право да изразява мнение и да го разпространява чрез слово, звук, изображение или по друг начин; че печатът и другите средства за масово осведомяване са свободни и не подлежат на цензура; той или не вежа, или е патологичен глът. Цензурата е един от главните инструменти за потискане на общественото мнение, за манипулиране съзнанието на мнозинството от населението, за моделиране на хората в послушни изпълнители на волята на господаритена парите, прокарваната и вече чрез скрити послания, които обикновеният човек не е в състояние да осмисли. Целта е постепенно „да осъзнае“ ченалагането на цензура е за негово добро, подпомага кариера-

таму, предпазва го от „лоши“ влияния, чрез които злонамерени външни сили искат да го унищожат...

Неотдавнашните президентски избори в САЩ нагледно демонстрираха на американците, на Европа и на света, мястото, ролята и манипулативния потенциал на цензурата на социалните медии. Фактът, че Twitter забрани за постоянно акаунта на президента на американския президент Доналд Тръмп, а впоследствие Facebook и Instagram, също блокираха акаунтите на вече бившия POTUS (President Of The United States), предизвика буря от негодувание в публичното пространство. Въпросът как формират политиките си най-големите и доминиращи компании в областта на информационните технологии в САЩ – Microsoft, Amazon, Google, Facebook, Apple – наричани накратко Big Tech, все по-отчетливо се превръща в основната тема на публичния дискурс. Нещо повече, Apple, Google и Amazon станаха обект на общественоразследванеследкато направи ханедостъпно мобилното приложение наречено Parler. За оне-

зи, които не са в час с ускорения прогрес на сектора, нека популярно поясним, че Parler е американски микроблог и социална мрежа, пусната онлайн през август 2018 г. Макар

дасе самоопределя като свободна словото и обективна алтернатива на другите масови социални мрежи като Twitter и Facebook, редица специалисти, включително журналисти, смятат Parler за прикритиена крайно дясната му потребителска база.

Значимостта на възникналия проблем е показателна от факта, че наред с многоброй-

ните потребители, германският канцлер Ангела Меркел и френският министър на икономиката Бруно Льо Мер, също изразиха загриженост от нарастващата свръхсила на

Big Tech. Дори понякога западно европейски канали бе излъчен филмът „Социалната дилема“, разглеждащ отрицателните ефекти на сайтовете социални мрежи върху човешката психика и социалните взаимоотношения като цяло.

През юни м.г. унгарската фондация Századvég („Край на века“, създадена през 1993 г. като консервативен поли-

тически мозъчен център за политически и социални изследвания и анализи на общественото мнение), проведе проучване на политическото въздействие на социалните медии. Прогнозата на фондацията бе, че тоталитарните експерименти и стремежът към дигитална диктатура от страна на всеобхватните технологични компании, ще придобиват все по-големи мащаби, включително ще могат да действат като потенциални участници срещу демократично избрани политически ръководители и дейци. Става безспорно, че това е нов начин за въздействието върху политиката чрез приватизирана публичност. А това и възможността за нов вид тирания. Примерът с цензурираната акаунтита на президента Тръмп е само началото...

Според експертите на фондацията, налице е реална опасност частните компании на Big Tech да създадат в западния свят социална кредитна система, подобна на тази в Китай, под централен, държавен надзор.

На стр. 10

„НОВИЯТ СВЯТ“ НА ИЗВРАЩЕНЦИТЕ КАТО ВСЕМИРНА СОДОМСКА АНТИЦЪРКВА

рацията за правата на човека и гражданина. По-късно, през 1810 г., това било потвърдено и от Наказателния кодекс на Франция, съгласно който на наказанието подлежали само насилствени хомосексуални действия. Втечение на XIX в. по примера на Франция декриминализацията на содомизма се осъществила и в други страни (Холандия, Бавария, редица италиански държави и накрая в Италианското кралство), но в широките слоеве на западното общество той продължавал да се оценява като безнравствено действие.

Грехът се превръща в болест

Положението се променя в края на XIX – началото на XX век във връзка с налагането на строго научно-рационален подход към проблемите на развитието на обществото, семейството и човека. Това се проявило в раждането на множество нови

„науки“ – социология, психология, сексология, евгеника и пр., което съвпаднало със възраждането на езическата окултна мистика. На тази въз основа се формирало иновое, феминистко движение, поставящо център на своето внимание отношенията между половете. Решаващароля занеговото установяване изиграли отново същите масонски кръгове, имащи за задача да въвежат жените вантхристиянски и либертариански възгледи и да ги изведат от лоното на Църквата. Както се указва в един от документите на конвента, Великият изток: „Самопротестирайки против закона на християнския морал, ни ещеразчистим място за нов морал, в който няма да има необходимост от закордиране“.

Зародил се като движение за равно политически права (суфражизъм), феминизъм много скоро се съсредоточил върху нуждата от промяна на положението на жените в семейството и преразглеж-

дананатяхната социална мисия в този свят. Повдигнали скането за разрешаване на употребата на противозачатъчни средства, а след това и на абортите, го ест дето убийство, радикалният феминизъм преминал към пропаганда и раненасвободната любов и отричането на брака, придобивайки с времето ясно изразен малтусиански характер. Неомалтусианството, пропагандиращо евгениката, потова времеса на мира в подем, в негова подкрепа се създават множество доброволни организации и асоциации.

Най-показателна в това отношение била дейността на американската феминистка Маргарет Сентър, основала през 1914 г. списание „Женски бунт“ (смотото „Нито богове, нито господари“), в което за първи път бил използван изразът „контролна раждаемостта“, възлязъл впоследствие в името на основаната от тази дама Американска лига за контролна раждаемостта, която намира своето продължение

в дейността на Международната асоциация за семейно планиране. През цялото това време окултно-масонските кръгове, оставайки в сянка, контролират движението и го направляват в нужното им русло. Периодически се „осветявали“ заданопомняти лидери на новообразуващото се революционно общество за главните му цели. Един такъв рупор била известната представителка на теософията, масонка 33 степен Ани Безант, която на конгреса на свободните мислителци в Брюксел през 1880 г. провъзгласила: „Предвидя чкотряба да победим Рим и неговите процори, да себорим християнството навсякъде и да изгоним Бога от небесата“.

Теософията, като най-популярно окултно-мистическо учение от този период, изиграла важна роля в разпространението на либертарианските идеи. Това учение било развито от световно известната окултистка Е. Блаватска и представлява-

лосмесица от обобщения на кабала, гностицизъм, херметизъм, манихейство, будизъм и индуизъм, на основата на които били формулирани догматите на съвременния окултизъм.

При цялата си търпимост към други религии и философии теософията хранела ненавист към монотеистичните религии и на първо място – към православието. Основният „принос“ на Блаватска се състоял във формулирането на идеята за „новия свят“, в който ще управлява притежавачата по-развит разум, засегав се оцето формираща се шестараса. Тя на свой ред ще започне „подготовка“ за седматараса, която ще се представлява вече от чисти духове, спояватана кито човечеството ще завърши цикъла на своето земно развитие и ще се пресели на друга планета, за да започне нов цикъл.

Следва

Стазиралика, че китайската система се създава за благото и възходящото развитие на цялото общество, докато замисълът на Big Tech е да подчини обществото в интереса на единият процент от свръхбогатите на земята. Иначе казано, социалните медии превръщат единият най-важните, в най-важният фактор за формиране на политическата реалност в XXI век.

Възниква обаче въпросът: каква част от населението на земята може да се поддаде на тази свръхманипулация и оттам – да бъде изцяло подчинено на мераците на Big Tech?

Европейците по-малко се доверяват на социалните мрежи, отколкото на масмедията.

Проведените проучвания на фондацията Századvég

ЕВРОПЕЙЦИТЕ ВЪСТАВАТ...

27-те държави-членки и Великобритания сочат, че 57% от анкетираните (48% в Унгария) изобщо не вярват на социалните мрежи; при това, налице леко увеличение на недоверието в сравнение с 2019 г., когато е било 54%. Що се отнася до националните медии, макар обикновено да са подозрителни към информацията им, въобще, само 34% от европейците ги отхвърлят; докато по-голямата част от анкетираните (52%) имат известно доверие в националните медии.

Европейците отхвърлят цензурата в социалните медии

Поотношението на цензурата, едва 25% от анкетираните във всички държави-членки

и Обединеното кралство считат за приемливо социалните мрежи да изтритват съдържанието на определени мнения и информация на политическа основа, т.е., натакива, които са считани за „политически некоректни“ от собствениците на медиите. Отхвърлянето на цензурата е по-високо в бившите социалистически страни (64%) и в страните от Вишеградската четворка (62%), отколкото в държавите-основателки и присъединилите се към ЕС преди 1989 г., където е 57%. Интерес представляват двете крайни оценки – най-ниската в Германия (44%) и най-високата в Унгария (69%), чрез които анкетираните заявяват, че политическата цензура в сайтовете на социалните медии е неприемлива. В нито една държава-членка обаче, мнозинството от анкетираните не смята за приемливо да се изтритва потребителско съдържание на политическа основа.

Гражданите на бившите социалистически страни изглежда са по-чувствителни към въпроса за цензурата, отколкото западноевропейците, сочат анализаторите на фондацията. Според тях този факт може да произтича не толкова от миналия опит (преди 1989 г.), колкото от практиката на много по-сложната и перфидна западна диктатура на „политическа некоректност“. Няма съмнение обаче, че въпросът за социалните мрежи се превърнал в политически. Това „откритие“ не се дължи толкова на медийните манипулации, въпреки че наприключилите президентски избори в САЩ, Доста преди това, в Сената на американския Конгрес бяха проведени няколко изслушвания с лидера на компанията от сектора Big Tech. И единият най-активни

те участници в тези дебати бе републиканският сенатор от Тексас Тед Круз, който особено нагряженост насочва вниманието на обществеността в САЩ и в света, към политически базираната цензура, както и към изключителната концентрация на власт в големите технологични компании.

Що се отнася до Унгария, експертите на фондацията предупреждават, че кампанията за парламентарните избори в страната през 2022 г. социалните медии вероятно ще играят много по-важна роля от всякога – обстоятелство, което най-малкото ще бъде придружено от опити за ограничаване и забраняване на националните, консервативни мнения. Тази „техника“ безприложно е успех в САЩ със сигурност може да се мултиплицира в Унгария, България и другаде, където предстоят избори.

В предизборна обстановка, когато в България политиките ни засипват с щедри хвалби и обещания за светло бъдеще, разваляйки едни коалиции, зада създават други, още по-неморални дори перверзни, като тази на „родолюбците“ Веселин Марешки и Валери Симеонов, забелязваме удивителни прилики с колегите им от Турция. Например президентът Ердоган, „приятелят Тайпи“ на Бойко Борисов, ошастливи народа с радостната вест, че

скоро ще прати турски астронавт на Луната. И Турция, подобно на България, се гъри пред очакваната и започнала вече трета вълна на корона епидемията, нов власт тасе опитва, както пише Ботев, „скъсите си крачета да улови месеца зарогата“. Нещо повече, Ердоган обещава да построи пристанища в Космоса. Вярват ли му турците? Вярват му някой, както у нас вярват на Борисов. Ако нашият Вожд обещае да построи четири лентова магистрала на Луната, щесе намерят избирате-

ли, които „да му гласуват“. Въпреки срутницата, свлачищата, потопите и пропаданията на мостове и магистралитук, нагрешната земя. После сърдят на Иво Христов, заради твърденията му за високия процент на дебилите у нас. Вижте какво пише Мустафа Балбай във всекидневника „Джумхуриет“ (11.02.2021), и щесе убедите, че приликите на двамата партийни и държавни ръководители, не са случайни.

ЗОРА

Нямаме ваксини, нямаме храна, но си имаме вече Луна!

Мустафа БАЛБАЙ

Ердоган, който миналата седмица подарина Турция със все нова Конституция, и тази седмица отлепика краката ни от земята. „Готвеш се, през 2023-та отиваме на Луната“ - каза той.

Тази седмица няма да разделяме само Луната. Очакваме още една радостна вест. Властта произвежда най-много „мюждета“ (радостни новини). Ако вземем патент за тези мюждета и ги изнасяме, ще нахраним оцеляващите предприемачи.

Ердоган разясни в 10 точки научната стойност на пътуването до Луната. Всяка една е по-ценна от другата. Вярно, през 2011 г. беше полетят местен самолет, но Луната е друго! Начело на причините да се ходи до Луната, Ердоган постави тази:

„Начинът да се установи справедливост на Земята е да присъстваш в небето!“

Дориса само заради това, си заслужава да отидеш на Луната.

След като намерим справедливост на Луната, подай сръчката, Марс! Кой знае там какви неща ще намерим!

2053 - Марс... 2071 - Юпитер...

Колко ще ни отива!

Вярно, от този подход може да възникне и въпросът: „Няма ли справедливост на Земята?“ нотази интригащо е дело на смутителите!

Друга от причините за отиването на Луната (Ердоган, б.р.) обясни така:

„Ще основем пристанище в Космоса!“

биратели, които ще повярват“.

Сега задминахме и четири лентовия път. Ще основем пристанище в Космоса, ще основем промишленост... Значи, хоризонтът на зетя бил дотук.

Друга, същова важна цел, е подготовката на астронавт. Според нас, това ще е една от най-големите ползоти от пътуването до Луната.

Когато цените на раснат в „астрономически“ мащаб, духът на народа се разваля. Опозицията се нагърбва с това. Сега астрономията ще върли на покрива чехъл на астрономичните цени.

Великолепно е изпращането на граждани на Луната. Европа не приема безвизи, през 2011 г. не се осъществява пропагандата, „размахвай киръце в Европа!“ „но, ето, сега, „размахвай киръце – в Космоса!“

Ердоган, който отвлита на Турция сред първите 10 най-силни страни на света, довлита наетов ЕС, не може да осъществява едноотцелитеси, сегасеприцелив Луна-та. Нянякого, който няма хабер

за реалностите, се казва: „Тина Луната ли живееш?“ Възгисми-сьли Ердоган не може да смята за чужденец на Луната..

Нямаме ядене...
Нямаме ваксини...
Имаме си Луна...

Ако се върнем на Земята...

Когато се полагат всякакви усилия да се постави под опеката Босфорския университет, който са предпочели студентите, влезли сред първите хиляда на приемните изпити, и в този смисъл, където са събрани най-силните умове...

Когато продължава надпреварата студентите да се обявяват за терористи...

Когато се унижават академиките, заради положението на съпругите им...

Когато се отваря дискусия, дали да се изпълняват или не решенията на Конституционния съд...

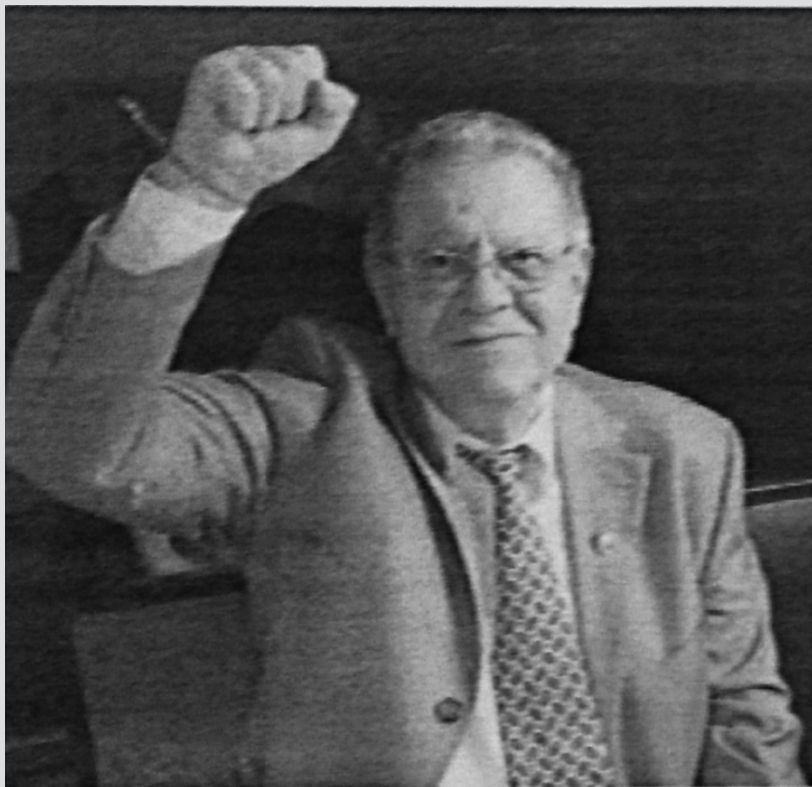
Ведна обстановка, когато и най-трудно излизащият налицата социален слой, е снафът, казва: „ножът е опрял до кокала“.

Отиването на Луната му дойде добре...

Изпитваме безпокойство само от това, че „ще кацнем твърдо на Луната“, казатой!

Данесераздрусаме излишно, викам аз!

40 дни от внезапната смърт на нашия съученик, приятел и боен другар Владимир Събев Димитров (Вили).

(1935 г., Сливен – 03.01.2021 г., София)

Скъпи приятелю,
стари бойни другарю,

Сърого, като в Суворовският строй пред мавзолея, отминаха 40 дни от неочакваната и нежелана от никой от нас раздяла с теб. Годините на невръстната ни юношеска младост, низакърмилхас идеите на нашите бащи и майки. Младите ни сърца затуптяха с вярата, че ни е още от дадем своите сили и младост в борбата за осъществяване на великия идеал за благо на всички трудови хора. Своите знания и умения ни не посветихме в преобразуването на онази изостанала България и успяхме, сподкрепата на целия народ, да превърнем любимото ни Отечество в модерна и успешна държава. Селското стопанство, индустрията, културата и спорта на онази наша България, която не успяхме да достроим, носкоято сегордееме, бе обобщения образ на заветите и мечтите на нашите предци. И това бе подвиг, който би бил немислим без въртатананарода в правотата на нашето дело. Днестойуви, чезнев, прелестите "настариа, измамен, експлоататор-

ски и несправедлив капиталистически строй. Това бе твоята изгаряща болка. Това е станала нашата обща радост. Ноти беше достоен син на своя всюданбаща Съби Димитров. И ни е сегордеемтеб, защото бе пример за всички нас, твоите другари. Ти предпочитени, безостатък, отдаденая-хубавите години на животаси, за преуспяването на нашето любимо Отечество. Ти, скъпи приятелю, ти, стари, бойни другарю, възпита до стойни наследници. Не прежалима е тяхната загуба, а нашата болка е неутешима.

Липсваш ни, Вили.

Страдаме.

Но и в страданията оуещаме до себе си твоя несломим дух.

Ти имаше един идеал – щастието на обикновените труженици. Вятърът на историята по-мрачното ващастие. Но пак той, вятърът на историята, ще възроди нашия общ идеал, ще му вдъхне сила за нов живот и борба за неумнима победа.

Дълбоко се прекланяме пред светлата ти памет.

От всички твои другари, Суворовци.

От стр. 12

Защо правим нашите срещи? Би било трудно да отговорим сякаш като чна дфиниция. Осем години подредима желание да видиш съвършено реално. Във вашите лица виждам бъдещето. Всичко друго е не реално. Може да бъдеш гениално, глупаво или погрешно, но не почиване реалното. Виждам не обикновено количество лица и това е радва. Загърви път, оттолкова години, мнозинството са дебютанти в наши срещи. И това не е случайно. Ето, гледам ви и си мисля – такова е времето, епохата. Ни изведнъж срещаме огромно количество нови действащи лица във всичко, в живота на човечеството.

Говорят за ново мислене, за революционни мислене. Ни имаме своя, наша, със собствени проблеми, перестройка. Как е българската литература? В Светския съюз литература кипи и бушува. Вестниците и списанията се търсят и продават начерна борса. Излизат книги след книга – силни, интересни. Възкръсват Пастернак, Гумилев... А нашата литература? Опитвам се да поправам. Оказва се, че в последните 30 години сме свършили някои неща, които ни пречат да бъдем гладиатори. Нямаме такива книги, които да хвърлим на арената. Неиздадени книги и май ще има в цял свят. Не можем да ги изстреляме като явления, като духавбутилката. Това добре или излезе? Злее. Защото ни трябва сега да ги напишем. Няма кой да ни свърши работата.

През 1956 година бях студент като вас. През зимните

НЕ МОЖЕМ ДА ЖИВЕЕМ И ДА ПИШЕМ, КАКТО ВЧЕРА...

месеци гичах по тъмно към уни-верситета, купувах вестници, влизах в студентската аудитория за почвах да чета. Същото правех и другите. Аудиториите бяха бели от вестници. И професорите ни завиждаха, че можехме да ги четем. Книгите, като всичко друго на този свят, серждат, живеят и умираат, дори и най-добрите потъват в Лета. Никога в историята не са умирали толкова много книги затолкова кратко време. Много писатели се отказваха някога от своите книги. Това бе шеи световна черта. В литературата се почувства вакуум от момента на отказа – докато се появят новите. Този вакуум в смуканя кой писатели.

Имали се га вакуум? Няма. И известен смисъл товане във ваш плос. През тези 30 години никой не се отказва от книгите си. Защото сега това, което става е естествено, произтича от прилското поколение. Не можем да живеем и да пишем как в чезера, но от книгите си не се отказваме. Вярно ли е Геронтиев?

БОРИСЛАВ ГЕРОНТИЕВ: Вярно е, засега поне е така.
ЛЮБОМИР ЛЕВЧЕВ: Ето, това е нещца, което е реалност днес.

Връщам се от път. Бях на едно заседание в Париж да обсъждам създаването на нова дисциплина в света – специалността, глобални идеи "Каква да бъде тя? Дали да бъде за студенти от първи курс или след дипло-

но образование? Дали да е национално или интернационално? Основният проблем, който разисквахме бе създаването на кадри притежаващи уменията да мислят по новому. Това не е само наш проблем. Това е световен проблем. Това е световен стоитой, значително мавангардананашето съвремие. На вас ще ви предстои да превърнете новото мислене в художествено мислене. Проблемът е иморален. Може би ще създадат специалност Сорбоната. И може би някой от вас ще отиде да учи там. Но как воща цена оти повече? По-скоро щеще наедем за изчистване от излишни глупости, илюзии, от това, което познаем. Някои футуролози смятат, че през 90-те години трябва да въведем ново мислене в материалната сфера. Като притежаващ новациенностна система, вие ще оценявате всичко. Горбачов каза, че новото мислене винаги се пораждало от ващи научни открития, а не от литературата. Оттам идва абсолютно новото мислене. Пътят е дълъг. Но да стигнем до новото мислене, колко кръв трябва да се пролее? В чечениена нашата младост щеще промени животът до неузнаваемост. Не сезнае как цивилизацията ще издържи този сблъсък. Новият носител на новите отговорности.

Съюзът на българските писатели е самоуправляващо се колектив само издържаше, още отдавна. През 1942 година, тогавашният председател на Съюза

Стоян Чилингиров, един ден приема Георги Караславов в кабинетаси, който му казва: „Трябва да спасите Младен Исаев от смъртната присъда“. Чилингиров се обажда на Богдан Филев, тогавашния министър на просветата, за да го помоли да го спаси. А той казал: „Ще те послушам, но да знаеш, че след няколко години, твоите младежовци ще ни отрежат главите!“ Общозето, това съюзът. Съюзът на българските писатели преди 9-ти септември е имал привилегии. Една от тях, например, е членството в СБП да се счита за диплома за висше образование. Това било епохата на неграмотните писатели – Ботев, Славейков, Яворов. Сега те са къде-къде по-грамотни от нашите писатели, някои от които са по две-три висши образования.

Веднъж се обадих на ректора да ходатайства за един талантлив човек, който заслужаваше, но не можеше да издържи кандидат-студентските изпити. А ректорът ми отговори: „От тази година, вечния ма привилегия за никой!“

Друга привилегия на членове на Съюза на българските писатели била тази, че те са могли да пътуват безплатно из Царство България. Но писателите имали привилегия да пътуват безплатно от смъртта към безсмъртието.

Ако искате да имате тази привилегия, заповядайте. Наздраве!

БЪЛГАРИЯ НА ДВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ

РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Проф. д. ик. н. Бончо АСЕНОВ
акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Виолета СТАНИСЛАВОВА
(отговорен редактор)

д-р инж. Марин БЕЛОЕВ
Проф. д-рн. Нако СТЕФАНОВ
акад. Николай ХАЙТОВ
ст. н. с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р ист. н. Тодор МИШЕВ
Фотографии Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1000 София
ул. Пиротска №3
тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01

ИЗДАВА
"Втора Зора" ЕООД
Печат "Нюзпринт",
София, ул. "Тинтява" 100

БАНКОВА СМЕТКА:
Уникредит Булбанк
IBANBG43UNCR70001519963494

BIC
UNCRBGSF

Приемат се оригинали по стандарт 30 реда, 56 машинописни знака. Ръкописи не се рецензират и не се връщат.

Броят е приключен редакционно на 12.02. в 14 часа.

Хонорари се изплащат в сряда и четвъртък от 13 до 15 часа

ISSN 1310-8492

Уважаеми читатели, в този брой откриваме рубриката „Нови книги“. Нескромно, но и двете заглавия, законито и скамеда спечелим вашето просветено внимание, принадлежат на двама автори, които днес ни повечето, ни по-малко, са аргументът и основанието за съществуването на нашия обичан вестник.

В трудните, мътни, ковидни времена на България и света обаче, за каква ли скромност в общо междеставата дума, когато човек слага името си под текст, за който отговаря най-напред пред своята съвест!... Нотова е чест и традиция в „Зора“.

Виолета Станиславова, отговорният редактор на вестника, е заглавила книгата си „Врата за обратно пътуване“. Това е един неподражаем сборник, съхранил в изкресилото живото слово на плеяда български писатели, говорили, може би, пред най-взискателната и безкомпромисна публика България – младите писатели-студенти, събрали в Литературния кабинет „Димчо Дебелянов“ „Удивителна е тази книга, съхранила духа на едновременно, в което държавата на българите, продължаваше да бъде действителна, „Държавана духа“, според не забравимото определение на академик Дмитрий Лихачов. В онази държава, която загубихме, нейните отговорности се разпростираха не само за хляба и сигуреното бъдеще на хората, но и за измеренията и изразстването на таланта и творчеството на младите писатели. Истата е така, че отговорността не само за думите, но и за отношението към Отечеството и света, съдържана в себеси прекрасната визия на надеждата.

В този брой помещаваме словото на големия поет Любомир Левчев, един свободен дух отнесъл вършващата празнична каторга на поезията, чиито сложни параболи, понякога съумяваха да накарат дори не познаваемото да звучи като нещо близко и разбираемо.

Другата книга, за която обаче е трудно да намеря думи, се нарича „Молитва за България“, един своеобразен полиелейза измолван на Велика милост към Отечеството, от Него, Вседържителят, Който е Начало на всички Начала и, без Божествения Промисъл на Който, няма и не може да има Благодат.

В този смисъл сара разбираеми моите затруднения. Нескромно стана молиителят сеутежния ваи от всеизвестния факт, че за него България никога не е била просто земя и небенедня, нито пък само огнище и дом, реди традиция. И в сичкото ва той си е позволил да бъде разпространена цели 450 страници, може би защото замного от текстовете той лично е получавал ваши тепоздравления. Неговото име Минчо Минчев, вашот колешен познат от страниците на вестниците, „Зора“ и „Нова Зора“.

Уважаеми читатели, Съзнавам неудобството да пиша за собствената си книга в собствения си вестник. Вместо извинение бих добавил уточнението, че тя съдържана зарисовки към образите на някои от най-значимите български интелектуалци, журналисти и строители на онази България, която уви, не достроихме. Нотова е другата тема, в значителна степен изяснена в самата книга.

И двете заглавия са издадени от „Мултипринт“ Заваше

МИНЧО МИНЧЕВ

МОЛИТВА ЗА БЪЛГАРИЯ

улеснение редакцията разполага с малка част от тиража, ако все пак проявите някакъв читателски интерес към тях.

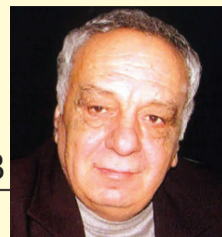
Цената на „Врата за обратно пътуване“ е 15.00 лева.

Цената на „Молитва за България“ – 20.00 лв.

Завсички, които биха искали да се снабдят с някоя от посочените книги, ще припомним проверения от времето способ за това: пощенски запис с изписан точен адрес на получателя и телефон за обратна връзка, който да съдържасумата, формирана от цената на книгата + 2,50 лв., за пощенски разноски. Записът да бъде на името на Минчо Минчев Минчев, вестник „Нова Зора“, град София 1000, ул. „Пиротска“ №3. Минчо МИНЧЕВ

Апел

Ивайло БАЛАБАНОВ

Убийците на Левски са известни. Проклехме ги - те оживяха пак. Укриха се зад лозунги и песни, строиха се зад родният байряк. Те сложиха служебни ръкавели и маски със почтен държавен вид и ни убиват днес, но не в разстрели, а тихо и по начин делови. Убиват ни със бедност и умора, докарват ни до лудост, до инфаркт и със сърцето честно на народа хазартно те играят на билиард. Със нас те няма общо мило-драго и тяхната патриотарска сган, за своето лично помярско благо, продава днес и родния Балкан. Свободни уж - живеем в робство под игото на български аги. Със турското то няма нищо общо, но точно като него ни тежи. Тежи ни финикийската истерия, тежи ни този незаслужен хал. Боли ни, че търпимата мизерия е днешният обществен идеал. Българийо, къде са ти юнаците? Един въпрос жесток над теб виси: от турско те избавиха руснаците, от българите кой ще те спаси? Момчета, вратата крепи душата, но розата се пази със бодил. Спомнете си за чистата и свята република на дякона Васил. Пазете си омразата, момчета! Да се сплетем като бодлива тел. Поп Кръстьо е събрал голяма чета и ни избива тихо, без разстрел.

НЕ МОЖЕМ ДА ЖИВЕЕМ И ДА ПИШЕМ, КАКТО ВЧЕРА...

На Осми декември 1986г. – празник на студентите, литературните творци от висшите учебни заведения в страната, се събраха на традиционната творческа среща ръководството на Съюза на българските писатели, на СУ „Климент Охридски“, с преподавателите от двете висши учебни заведения, изтъкнати писатели, художествени ръководители на литературните клубове, представители на младежки издания...

Традиция, освен голямото литературно четене на студентите пред ръководствата и поздравленията на университетските преподаватели към тях, и председателята на Съюза на българските писатели Любомир Левчев да произнесе тържествено слово пред студентите-писатели.

През годините срещата винаги е била в ресторанта на Съюза на българските писатели на ул. „Ангел Кънчев“ 5.

Виолета СТАНИСЛАВОВА

ЛЮБОМИР ЛЕВЧЕВ: Драги приятели, нашите скъпи гости, които говореха предименно за таланта и умда говорят кратко. Новремето е особено. Тази вечер има студентски бал в НДК, не иска да вилишимот него, нече вигоним, на против, който желае може да остане колкото

иска. Интересно думата, „бал“ откъде идва? Тя е санскритска дума, която означава сила, оттам е останало във всички езици – означава оцеляване, успех. Частичката „бал“ идва от балгар, а оттам България. „Бал“ значи дом. България е дом на силата, сигурно духовната сила, а може и физическата, но откъде идва студент-

ската дума за бал – не знам. На едно място Монтен казва, че правилото да мълчиш е голяма привилегия. Във времето на Монтен, привилегия е значелно нещо друго, не както сега. Привилегията да мълчиш, според Монтен, е първо – да мълчиш, за да чуеш нещо умно и второ – да мълчиш, за да не кажеш някоя глупост.

Двама приятели: поетите Любомир Левчев и Владимир Висоцки

Министър Илчо Димитров, който преди малко ви поздравис празника, и когото биха нарекъл, ако ми позволите, стар мой приятел, защото го помня млад, все така хубав и строен, тогава беше редактор във в. „Народна младеж“. Беше ми поръчал да напиша един очерк

за рубриката „Герои на поколенията“. Аз седнах на писане за един мой сродник, който се казва Стилиян Николов Пешев. Изкарах няколко лева от кръвта на този мой сродник, за да почерпя любимата си с един коняк.

На стр. 11